

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 21. јануар 2011. године

Предмет бр. 299/09

Момир КРАСИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 21. јануара 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА

Уз помоћ
г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно са Одељком 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 6. марта 2009. године, и уписана је 2. јула 2009.
2. У складу са Правилном 29bis Правилника о процедури, Комисија налази да није неопходно да проследи примедбе УНМИК-у и да без тога може да изврши процену прихватљивости жалбе.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

3. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији. Он је био власник две куће и друге имовине у Клини. Живео је тамо до

1999., када је напустио Косово. Касније, жалилац сазнаје да је његова имовина потпуно уништена.

4. Жалилац је уложио жалбу код Општинског суда у Клини, против косовских Привремених институција самоуправе (ПИС), Општине Клина, УНМИК-а и КФОР-а, тражећи накнаду штете нанете његовој имовини. Захтев је уписан 19. септембра 2006.
5. Пре него што је жалилац предао захтев, судовима на Косову је током 2004. године поднето око 17,000 захтева за надокнадом, већином од стране етничких Срба који су 1999. године напустили своје домове на Косову због непријатељске агресије, и чија је имовина касније била оштећена или уништена. Захтеви су уперени против УНМИК-а, КФОР-а, ПИС-а и, у већини случајева, релевантним општинама (види: Саветодавна комисија за људска права (у даљем тексту, СКЉП), *Милогорић и остали*, cases nos. 38/08, 58/08, 61/08, 63/08 и 69/08, мишљење од 24. марта 2010., § 1; за правну основу по којој су жалиоци засновали своје захтеве, види исто мишљење, § 5).
6. У вези са овим случајевима, директор Одељења правде (ОП) при УНМИК-у је 26. августа 2004. године послао писмо председницима свих општинских и окружних судова, и председнику Врховног суда Косова, у коме помиње да је поднето "преко 14,000" таквих захтева. Указао је на "проблеме које ће судови имати због тако великог прилива захтева", и замолио је да "се не заказују [такви] предмети док не будемо заједно одлучили како најбоље да их решимо" (за пуни текст писма, види мишљење о предмету *Милогорић и остали* горе наведеном у § 5, § 6).
7. ОП је 15. новембра 2005. године, упутило обавештење судовима да почну рад на захтевима у вези са штетом коју су нанела идентификована физичка лица, као и штетом учињеном након октобра 2000. године., имајући у виду да "препреке ефикасном решавању ових случајева" више не постоје. Захтеви који се тичу догађаја пре октобра 2000. год., нису обухваћени овим писмом.
8. Дана 28. септембра 2008., Директор ОП упутио је савет судовима да би случајеве који нису били заказани по захтеву од 26. августа 2004., требало сада да обраде.
9. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.

III. ЖАЛБА

10. Жалилац заправо тврди да је Општински суд у Клини обуставио поступак поводом његовог захтева за компензацијом штете нанете његовој имовини и да, као резултат, овај поступак није решен у догледно време, чиме је дошло до повреде Члана 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).
11. Он се такође жали да штета нанета његовој имовини и одбијање Општинског суда у Клини да реши жалбу по питању одштете, чине нарушавање његовог права на имовину (Члан 1 Протокола 1 према ЕКЉП).

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из Одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 о оснивању Саветодавне комисије за људска права.

Наводна кршења Члана 6 § 1 из ЕКЉП.

13. Комисија је мишљења да, будући да жалилац указује на кршење члана 6 § 1 из ЕКЉП, он у ствари подноси две жалбе (види: приступ усвојен у СКЉП, *Милогорић*, бр. 38/08, одлука од 22. маја 2009. године; упореди: Европски суд за људска права (ЕСЉП), *Аћимовић против Хрватске*, бр. 48776/99, одлука од 30. маја 2000. год; ЕСЉП, *Кутић против Хрватске*, бр. 48778/99, одлука од 11. јула 2000.). Са једне стране, он се жали поводом чињенице да, услед обустављања поступка у компетентним судовима, није био у могућности да добије одлуку у вези са својим захтевом за одштету уништене имовине. Комисија сматра да ова жалба може да доведе у питање његово право приступа суду, сходно Члану 6 § 1 из ЕКЉП. Са друге стране, жалилац се жали на дужину поступка пред компетентним судом, с обзиром на чињеницу да је поступак започет 2006. године, и да отада његов захтев није разматран. Ова жалба би могла да доведе у питање његово право на правосудну одлуку у разумно време, у смислу Члана 6 § 1 из ЕКЉП.
14. Комисија је мишљења да жалбе везане за Члан 6 § 1 из ЕКЉП покрећу озбиљна правна питања чије би разрешење требало да зависи од процене меритума жалбе. Према томе, Комисија закључује да ове жалбе нису очигледно неосноване у смислу Одељка 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 (СКЉП, *Милогорић*, наведен у § 13 изнад, при § 18).
15. Нису установљени други разлози на основу којих би ове жалбе биле проглашене неприхватљивим.

Наводно кршење члана 1 Протокола бр. 1 према ЕКЉП

16. Жалилац се жали на кршење његовог права на имовину (Члан 1 Протокола 1). Он се жали поводом чињенице да је његова имовина уништена након што је напустио Косово 1999. године.
17. Комисија подсећа да, сходно Одељку 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, има правну надлежност једино над "жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло не раније од 23. априла 2005. или су произишле из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права". Оштећење и уништење имовине су тренутни чинови који не проузрокују континуирано кршење (види СКЉП, *Лајовић*, бр. 09/08, одлука од 16. јула 2008., § 7). Следи да овај део жалбе лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.
18. Поводом жалбе да, услед обустављања поступка који је започео, жалилац до тада није био у могућности да добије компензацију за штету, Комисија бележи да се, уколико се судски поступак разматра са становишта имовинског права, овај

поступак не може одвојити од актова на којима се заснивају судски захтеви. Или, како је Европски суд за људска права објавио у складу са својом правном надлежношћу под ЕКЉП:

"... привремена правна надлежност Суда треба да се утврди у односу на чињенице које узрокују наводни конфликт. Због накнадне немогућности да се правним леком реши, овај конфликт је немогуће вратити под оквире привремене правне надлежности Суда" (ЕСЉП (Велико веће), *Блечич против Хрватске*, бр. 59532/00, пресуда од 8. марта 2006., § 77, ЕКЉП, 2006-III).

19. Следи да овај део жалбе такође лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis* (СКЉП, *Гојковић*, бр. 63/08, одлука од 4. јуна 2009., §§ 24-25).

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

- ОБЈАВЉУЈЕ ПРИХВАТЉИВИМ ЖАЛБЕ КОЈЕ СЕ ТИЧУ ПРАВА ПРИСТУПА СУДУ И ПРАВА НА ПРАВОСУДНУ ОДЛУКУ У ПРИХВАТЉИВОМ ВРЕМЕНУ (ЧЛАН 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА)

- ОБЈАВЉУЈЕ НЕПРИХВАТЉИВИМ ОСТАТАК ЖАЛБЕ.

Раџеш ТАЛВАР
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући